

No Alepo uz Berlīni — brāļu bēgšana no pilsoņu kara

Priekšā ir 2,5 miljoni kvadrātkilometru Vidusjūras. Seši jauni vīrieši no Sīrijas — četri brāļi un divi draugi — bēg no pilsoņu kara savā valstī. Pēc 15 stundām pie apvāršņa parādās divi kuģi — tā ir Itālijas krasta apsardze. Migranti nespēj valdīt prieka saucienus "Itālija!" Viņi tiek aizvesti uz Lampedūzas salu. Uzņemšanas centrā rodas priekšstats par to, kādos milzīgos apjomos migranti plūst uz šo mazo Itālijas priekšposteni. No šejienes brāļus pārved uz Sicīliju, kur viņus atbrīvo. Viņi sēžas pirmajā nakts vilcienā uz Milānu. Te "Amerikas Balss" korespondents viņus satiek pirmo reizi; nervozi, novārguši un izbijušies viņi sēd uz aukstā marmora sola greznajā Milānas stacijā. Vecākais brālis atceras ceļojumu.

"Vispirms bēgām uz Jordāniju, no turienes uz Alžīriju. Tad nelegāli devāmies uz Lībiju, vajadzēja piecas dienas, lai šķērsotu tuksnesi. Tas bija ļoti grūti. Šīs piecas dienas nāve bija tuvu. Mēs nokļuvām Tripolē, un no turienes devāmies līdz Sabratāi. Tur pieredzējām daudz nepatīkšanu, jo kontrabandisti mūs apzaga. Tad izbēgām un nokļuvām laivā uz Lampedūzu."

Viņš stāsta, ka brauciens laivā bijis briesmīgāks nekā karadarbība mājās. "Tas bija brauciens nāvē. Prāts pārstāj darboties. Tu pārstāj domāt par citiem un par jebko, pat par sevi. Tu vienkārši gaidi, kā minūti pa minūtei paiet šis smagais brauciens. Tā ir ļoti dīvaina sajūta."

Četri brāļi un divi draugi ir ceļā uz Vāciju ar nakts vilcienu. Brāļu tēvs jau ir Berlīnē, viņu galamērķi. Savukārt māte vēl arvien ir Sīrijā.

"Sīrijā mums nebija nākotnes. Pagaidām ceram to atrast Vācijā un ceram, ka kādreiz Sīrijā viss atkal uzlabosies, tad varēsim doties atpakaļ, lai atkal dzīvotu tur."

Līdz vilcienam palikušas vairs dažas minūtes, viņi paņem savas nedaudzās mantas un dodas uz vagonu. Viņi lūdz, lai "Amerikas Balss" nefilmē iekāpšanu vilcienā. Eiropas Savienības tiesību akti nosaka, ka bēgļiem jāpiesakās patvērumam tajā valstī, kurā viņi pirmoreiz ierodas. Policija nereti pārmeklē dzelzceļa vagonus un nosūta migrantus atpakaļ uz Itāliju. Brāļu liktenis izšķirsies šajā vagonā. Divas dienas par viņiem nav nekādu ziņu. Tad "Amerikas Balss" saņem vēsti, ka brāļiem izdevies sasniegt Minhēni. Pēc nakts bēgļu patversmē viņi ir ceļā uz Berlīni. Mums izdodas vēlreiz īslaicīgi tikties vilcienā; viņi ir atviegloti un priecīgi. "Es nevaru sagaidīt, kad pēc sešiem gadiem atkal satikšu tēvu. Cerams, drīz tiksimies arī ar māti un visa ģimene atkal varēs būt kopā."

Vecākais brālis "Amerikas Balsij" nosūtīja video par atkalredzēšanos ar tēvu uz Berlīnes stacijas perona. Saistībā ar Eiropas migrantu krīzi pieredzēts daudz traģēdiju. Tās risinājumu atrast nebūs viegli. Taču vismaz šiem brāļiem un viņu draugiem bēgšana no kara, ceļš pāri tuksnesim un jūrai ir beidzies laimīgi.